להמלה מועטת היא: **מתני'** וראוי להיות בן סורר ומורה משיביא שתי שערות עד שיקיף זקן. מבל קודם ב' שערות לאו בר [דברים כא:] עונשין הוא ומשהקיף זקן ראוי להולד ולחמנא אמר בן • ולא הראוי להיות אב: התחתון ולא העליון. תורה אור

נאחו הקפת זקן אמרו במתמון שלמטה ולא העליון: ה"ג רבי יהודה אומר עד שירבה השחור ור"ג על הלבן. כלומר שיסיר לאחו מקום מעברות הרבה: **גמ'** איש כתיב בפרשה. (דברים כא) ואם לא יתפרן הלום הלבר קטן לא מלין אבל אמה בין גדולה בין קטנה: הלבה כרבי יהודה. שאם לא בא עליה משהביאה שתי שערות שיהיה נעקרת ויעשה קטנותה עד שירבה השחור: שוב אינה יכולה למאן. דהן ביאה הוו להו קדושין גמורין דגדולה היא ובילה לקדש עצמה וכי פליג בשלא בעל לאחר שגדלה פליג ואפ"ה ור"מ לא ממאנת דכיון שהגדילה שעה אחת ולא מיתמה שוב אינה יכולה למאות ואם לאו קדושין קמלי: בבתו של רבי ישמעאל. שהשיאתה אמה בשהיא קטנה יתומה ולאחר שילדה בתה למאן: [סנהדרין סח:] והיא. מישעשה הוא והבי דרש היא אמה אמתא שקדושיה גמורין היא דבי לא נאנסה אמורה לבעלה ויש לך אחרת שאפילו זנחה אלא בתוהם מותרת לבעל ולבועל ואחו זו שקדושיה קדושי טעות כגון ע"מ שאני בהן והרי הוא ישראל וכגון קטנה דאין מעשיה כלום ואמה נמי אין ביאה לקדשה: ואפילו בנה מורכב בו'. דלאו משום הוו לענין זנות נמי לא מיתסרה עליה דפטיה בעלמא היא ולא אמרינן בעילות שנעבל משגדלה הוו קדושין דקסבר כל הבועל על דעת קדושין הראשונים הוא בועל ולא נתכוין לגזור ולקדשה: בלשא. מיל: ואפקוה. מבעלה האמרון שנשאה במילון זה: שתי שערות שוכבות. שיהו מרוכות: שפחות. מתמיתין היא בכתובות • ואמר רב מלכיא עליה • הלבה כר"ח: בלורית. מתמיתין היא • עובד כוכבים המסתפר משראל כיון שהגיע לבלורית שומט את ידו ואמרינן • וכמה ואמר רב מלכיא עלה ג' אגבעות לבל רוח: גבינה. נמי משנה היא בתין מעמדין • מפני מה אמרו גבינות העובדי כוכבים כו' ואמר רב מלכיא עלה • מפני שמחליקין פניהן בשומן חזיר. כל הבן מלחת לא אמר רב מלכיא אלא לפרושי טעמא דמתמיתין [אין] שיעורא לו לאוקמי הלבתא אבל גומות • שפוד • ואפר מקלה • שמעתא דנפשיה היא ורב פפא מחליף שפחות לרב מלכיא ואפר מקלה לרב מלכיא: קשה בה רבי חנינא. לי אלקא דעתך גומות אף על פי שאין שערות לא לישתמיט בכולהו הש"ס מד מגא ולאשמועי מיבוקא שהמילה שמיס גומות: מן

"ריתנוק: **מתני'** "תינוקת שהביאה שתי שערות או רוצלת או מתיבמת וחייבת בכל מצות האמורות בתורה וכן תינוק שהביא שתי שערות חייב בכל מצות האמורות בתורה "וראוי להיות בן סורר ומורה *משיביא שתי שערות עד שיקיף זקן התחתון ולא העליון אלא שדברו חכמים בלשון נקיה "תינוקת שהביאה שתי שערות אינה יכולה למאן *רבי יהודה אומר עד שירבה השחור; **גמ'** וכיון דתנן חייבת בכל מצות האמורות בתורה או רוצלת או מתיבמת למה לי לאפוקי *מדרבי יוסי דאמר איש כתוב בפרשה אבל אשה בין גדולה ובין קטנה קמ"ל דאי אייתי שתי שערות אין אי לא לא מאי מעמא אשה כאיש וכיון דתנא וכן התינוק שהביא ב' שערות חייב בכל המצות האמורות בתורה ל"ל וכי תימא משום דקבעי למתני וראוי להיות בן סורר ומורה תנינא הרא זימנא *אימתי הוא בן סורר ומורה משיביא שתי שערות ועד שיקיף זקן התחתון ולא העליון אלא שדברו חכמים בלשון נקיה אין ה"נ אלא איידי דפריש מילי דתינוקת קמפרש נמי מילי דתינוק: תינוקת שהביאה כו': א"ר אבהו א"ר אלעזר הלכה כרבי יהודה ומודה רבי יהודה שאם נבעלה לאחר שהביאה שתי שערות שוב אינה יכולה למאן חברודוי דרב כהנא סבור למעבד עובדא כרבי יהודה ואע"ג דנבעלה אמר להו רב כהנא לא כך היה מעשה בבתו של רבי ישמעאל שבאת לבית המדרש למאן ובנה מורכב לה על כתפה ואותו היום הוזכרו דבריו של רבי ישמעאל בבית המדרש *ובכתה בבייה גדולה בבית המדרש אמרו דבר שאמר אותו צדיק יכשל בו זרעו *דאמר רב יהודה אמר שמואל משום רבי ישמעאל °והיא לא נתפשה אסורה "הא נתפשה מותרת 'ויש לך אחרת שאע"פ שלא נתפשה מותרת ואיזו זו שקדושיה קדושי טעות שאע"פ שבנה מורכב על כתפה ממאנת והולכת לה 'ונמנו וגמרו עד מתי הבת ממאנת עד שתביא שתי שערות פרוש ולא עבוד עובדא רבי יצחק ותלמידי דרבי חנינא עבוד עובדא כרבי יהודה ואע"ג דנבעלה אזל רב שמן בר אבא אמרה קמיה דר' יוחנן אזל רבי יוחנן אמרה קמיה דרבי יהודה נשיאה שדר בלשא ואפקוה אמר רב חסדא אמר מר עוקבא לא שירבה השחור ממש אלא כדי שיהיו שתי שערות שוכבות ונראות כמי שירבה השחור על הלבן רבא אמר שתי שערות המקיפות משפה לשפה א"ר חלבו אמר רב הונא "שתי שערות שאמרו צריך שיהא בעיקר גומות *רב מלכיו אמר רב ארא בר אהבה "גומות אע"פ שאין שערות אמר רב חנינא בריה דרב איקא שפוד שפחות וגומות רב מלכיו בלורית אפר מקלה וגבינה רב מלכיא רב פפא אמר מתני' ומתניתא רב מלכיא שמעתתארב מלכיו וסימנא מתניתא מלכתא מאי בינייהו איכא בינייהו שפחות אמר רב אשי אמר לי מר זוטרא קשה בה רבי חנינא מסורא לא לישתמיט תנא ואשמועי' גומות אי אשמעינן גומות ה"א עד שיהו שתי שערות בשתי גומות קמ"ל דאפילו שתי שערות בגומא אחת ומי איכא כה"ג והכתיב °אשר בשערה ישופני והרבה פצעי תנם *ואמר רבא איוב בסערה חורף בסערה השיבוהו בסערה חורף אמר לפניו רבש"ע שמא רוח סערה עברה לפניך ונתחלפה לך בין איוב לאויב בסערה השיבוהו °ויען ה' את איוב

ולא לאחה יכול לומר במאמר ולאם מאמר שמיאלו ולכה לומר דמתני' דהתם בקדושי קטנה והכא חייבי בקדושי טעות כדקתני בהדיה דרבי ישמעאל בקדושי קטנה נמי חייבי שהבאת למאן הוו קדושי קטנה כתו שבאת למאן הוו קדושי קטנה דמיהה מייתי רב כהנא לחייב דאיכא ממאנת אמר הבאת שערות וקאמר דבר שאמר אותו צדיק יכשל בו זרעו אלמא בקדושי קטנה נמי חייבי ואע"ג דיש לפרש למה שאמר (ה) אותו צדיק הייט כעין דבר שאמר אותו צדיק שהוא אומר בקדושי טעות ובתו באה למאן ממאנת קדושי קטנה מ"מ מדקאמר נמנו וגמרו עד מתי הבת ממאנת עד שתביא ב' שערות ומשמע דנמנו 'ונמנו לאפוקי מדר' ישמעאל דליכא למימר לאפוקי מדרבי יהודה דהא רבי יהודה מודה בנבעלה ואם נבעלה שהרי בנה מורכב על כתפה היה ושמואל דסבר כרבי ישמעאל ואמר בפרק המדיר (כתובות דף עב:) קדשה על תנאי וכנסה סתם אפילו בעל אינה צריכה גט וכי ליה לשמואל מתני' דיבמות (דף כ:) ובפ' המדיר (כתובות דף עג.) פריך לשמואל ממשניות מוכח ומשני להו ולא בעי למימר דפליג אסתם משנה וי"ל דר' ישמעאל ליה מתני' דיבמות ושמואל לא סבר כר' ישמעאל אלא בקדושי טעות אבל בקדושי קטנה לא סבר כוותיה אלא כמתני' דיבמות (דף כ:) ודמכילתין דיקא עד מתי הבת ממאנת עד שתביא ב' שערות וכפרק מי שמת (נ"ב דף קנ.) קאמר שמואל בהדיא בוקין למילתיה לאפוקי מדרבי יהודה וכן מוכח נמי בפרק טעמין (יבמות דף קז) דפריך ממאנת מי קא ילדה ומשני בקדושי טעות וכרבי ישמעאל משמע דוקא בקדושי טעות סבר כוותיה ולא בקדושי קטנה דאיכא דשמואל לייחי הבת. והא דאמר שמואל בפ' (שם דף קח:) ובהמדיר (כתובות דף עג.) קטנה שלא מילאה והגדילה ונעמדה ונשאת לריכה נמי משני משמע דאיכא מקודשת לאשון מדלריכה נמי משני הייט מן התורה אבל מדרבנן לריכה נמי מדאשון דמשהגדילה איכא יומא כמילון כדפרישים: **איבא** ביניהו שפחות. ואי"ת לימא נמי איכא ביניהו אפר מקלה הוי, שמעתתא ותני לה בדרב מלכיו א) דרב פפא אמר שמעתתא דרב מלכיו ויש אמר הא"ק טולהו מתניתא רב מלכיו ושמעתתא יש מהן רב מלכיו ויש מהן רב מלכיו: עד

[בילה מה:]

[מסורת הש"ס]

(ה) תוס' ד"ה קדושי סי' ותמ"ל דיש לפרש למה שאמר דבר שאמר אותו צדיק:

[יבמות כ:] [כתובות עב.]

[יבמות יב: כתובות ט. ב"ב קט. חולין כו:]

[יבמות קב: ב"ב קט.]

[סנהדרין סח:]

[כתובות ט: ודף ק: כתובות עג: שם.]

[דף עב:]

[כתובות פא:]

[ב"ר פט.]

[שם]

[שם מו:]

[שם לה:]

[שם]

[מסורת הש"ס]

[בילה מה:]

[בילה מה:]

[חולין ט כ"ב עח. (ושם לאחא רבה) שם לח]

[כתובות כא: ע"ז כט.]

[כתובות ט: ודף ק: כתובות עג: שם.]

[בילה מה:]

[בילה מה:]

[בילה מה: